

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. vi. post Trinit[atis]. Text[us] euang. Matt. capi. v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Dñica. VI. post Trini.

minum migraturos.

Doraliter sic dicit Ambros. Die z tu
Eri a me dñe: qz pctōr sum. vt rñdeat tñ
bi deo. Noli timere. Indulgēti dño pecca
tū fatere. Vides gbon? dñs q̄ tarū rñ
buit hoib? vt viuificādi habeat prātem.
Hec ille. Deide facta p̄fessioe dēm? dñm
seq̄ toro corde oib? (aio saltem) derelictz.

Dñica. vi. post Trinitz

Text? euang. Matt. capi. v.

Nisi abūdauerit iusticia
vestra plus q̄ scribazz z
phariseozū non intrabi
tis in regnū celoz. Audistis q̄a
dictū est antiquis. Nō occides.
Qui at occiderit reus erit iudi
cio. Ego aut dico vobis: omnis
qui irascit fratri suo re? erit iu
dictio. Qui aut dixerit fratri suo
racha: reus erit cōcilio. Qui at
dixerit: fatue: reus erit gehēne
ignis. Si ergo offers mun? tu
um ad altare: et ibi recordatus
fueris: quia frater tuus habz a
liquid aduersus te: relinque sibi
munus tuum ante altare: et va
de prius reconciliari fratri tuo:
Et tunc veniens offeres mun?
tuum.

Nisi abūdauerit iu

sticia v̄ra zc. Mat. v. In p̄sen
ti euangelio tangunt tria pū
cta: que sunt: Comparatio:

Probatio. et Dōctio. Quantū ad p
mū p̄par ch̄s iusticia eoz q̄ saluādī sunt
ad iusticiā scribazz z phariseozū: dicēs dñ
scipulis suis. (Nisi abūdauerit iust. v̄ra.)
i. nisi fuerit magna z copiosa (pl? q̄ scriba
rū). i. leg? mosaice doctoz (et phariseozū)
..i. quozdā religiozozū q̄ apd iudeos iu
stissimi videbāt. Erat aut iusticia horū pri
mo in p̄sumēdo de se z p̄denādo aliū. vt
p̄z de illo q̄ dicebat Lu. xviij. Ieiuno bis
in sabbato zc. Secdo erat i oñtatōe opis.
z nō in rectitudine intēōis. Tertio i mū
dicia extiozū: non interiozū. Quarto i affi

ctiōe corpis p̄ se iunia: sed non in obfua
tōne charitatis. Et q̄nto erat in minūis
v̄puta in soluēdo decimā de mēsa z nō i
magnis: puta abstinēdo a mo. z ch̄isti.
que nouerāt herede vince fore. Hec oia
ex septura colligūt. Si igit o discipuli mei
(inqt ch̄s) tale iusticiā habueritis z non
matorē (nō intrabit in reg. celoz.) Hic
aut sumit regnū celozū p̄ ecclesia triuphā
te z nō p̄ militāte: in q̄ sunt mlti pharisei
z eis forte peiores. Est aut ad intellex
ctū p̄dictozū sciēdū q̄ magna i grātia reg
uit in p̄plo iudāico. Credebāt em̄ pctā aī
z volūtatīs non eē pctā: nisi vbi lex talia
spealt phibez: vt facit de p̄cupia avarit
cie. Sola aut extioza opa i alijs credebāt
diuina lege phiberi. Vñ dicit August. z
Faustū. q̄ non intelligebant homicidiz
nisi pemprō em corpis humani. Sed z
qz sal. Tho. j. ij. q. cxiij. ar. iij. ad p̄mū dic
q̄ concupiscētia adulterina scribe z pha
risei nō credebāt pctm̄: et tñ ista speciali
ter phibent in lege: cum dicūt. Non cōcu
piscēs vxoris. Sol. sicut pbat Rico. de
lyra Ero. xx. iudei dicūt vñ p̄ceptū esse q̄
phibet vxoris aliene et aliaz rerū cōcu
piscētia. ita. i. q̄ fm eos nō phibet ibi cō
cupiscētia vxoris p̄pter venerē sed p̄pter
auariciā. Vnde cōcupiscētia adulterina
quā fm s. Tho. non credebant peccatū: ē
que phibetur: nō specialiter s̄ simul cum
ope p̄ illd p̄ceptū. Nō mechaberis. Quis
dā aut dicūt q̄ nullā cogitatōez iudei cre
debāt eē pctm̄: z ad h̄ p̄bādū iducūt. qz io
seph? xij. antiq̄tatū rep̄hēdit Polibium
historiozū q̄ p̄bū: dicētē: q̄ Antioch? ep̄ipha
nes misere ē defūct? qz tērauit tēplū. qd
dā expollare diane: Nā inq̄t Ioseph? q̄
nullaten? egit pctm̄ s̄ tñ cogitauit: nullo
reatu scī tēf. hec ille. Nō vidz at p̄sibile q̄
tāt? vir q̄t? erat ioseph? sacerdos. s. z do
ctissim? : i graret illd p̄ceptū leḡ i q̄ edu
cat? erat. Nō z cu. rē. p̄. e. zō nō voluit
dicere qn tal? p̄nceps de eēt apd deū reus
pene. s̄ q̄ n̄ est p̄sibile eū talē q̄le de? itulit
ei meruisse ex solo motu volūtatīs. qz nō
legit de? talia p̄sueisse iudicia facere. Re
linq̄t ḡ vt dictuz ē q̄ sola extioza opa in
relligerēt phibita vbi p̄cupia v̄ volūtas
n̄ phibebat: vt inuit Aug. Et h̄ ē p̄z ex
D z

alio. Nam sicut de s. Tho. in. f. ij. cū i lege veteri essent pcepta iudicialia: cerimonialia et pcepta decalogi: prima christi relique in arbitrio pncipiū. scda exhibēdo p̄tate: cū essent ymbiatrica aboleuit. tertia vero pfirmavit di. Si q̄s soluerit vnū ex mādaris ill' minimis: minimus vocabit̄ in regno celoz. i. fm. Chryf. non intrabit in illd. Quō ergo debz p̄tusticia supabūdre si nō sunt noua pcepta ad dita: nisi qz moralia declarauit vt essent nobis pcepta: etiā quo ad interiores motus qd iudei non credebant: nisi vbi lex specialiter hoc phibisset. Et hoc plane christus in scda pre hui' euangelij innuit vt patebit. Nec valet dicere q sunt supra addita p̄tusticia: quia illa nō sūt necia ad ingressum regni celoz: cū tñ chrs h dicat: nisi abūdauerit rē. Sed p̄tra p̄missam doctrinā vident esse p̄ba Chryso. et p̄sa chri dicentis. Nisi quis supra legis mandata etiā hec mea pcepta que apud illos minima existimant impleuerit: nō intrabit in regnū celoz. Hec ille. Ergo chrus sup pcepta decalogi alia addidit. Ad h dico q addidit alia fm opinione scribarū q credebant in aliqbz eoz sola exteriora phiberi. non aut addidit fm p̄tate. Vnde dicit idē. Supimplerēs. i. cōplete et p̄fecte implerēs mandatorū moysi sunt mādata chri. Vel p̄t dicit q duplr aliqd moyses phibeat. Vno mō sicut p̄tines qd forz iudiciale et cōtēctiosuz. Alio mō do fm p̄sentia et q ad forū dei. Et p̄mo qdem mō sola exteriora sunt phibita. Secūdo qd p̄tā exteriora q̄ interiora. Vñ dicit idē. Illa mādata de pena liberāt q leg' trasgressoribz debebat. sed non intrādunt ad regnū. Quāuis dici possit q iō sic dicit: quia in illis decem charitas non mandat nec p̄cipitur.

Moraliter sciendū est q vita veri christiani debet esse omnino diuersa a vita et cōuersatiōe scribarū ac phariseoz. Et autēz debeat et aduersari in oibus in qbz illa vita nō fuit bona: tñ p̄cipue q̄tū ad trita: Prīmū ē qz vt colligit̄ ex textu euāgelistaz: vita illoz fuit simulata q̄ ad deū. qz falso oñdebant se hēre bonas orōnes: vt p̄t Dat. vj. et hoc q̄ ad primū. qz, falso

oñdebant se facere elynas p̄t deum: vt patet ibidē. et q̄ ad seipos: qz simulabant se mag' suare ieiunia. vt etiā ibi elicit. Et autē ibidē p̄t: orōnes christianoꝝ debēt esse cū cordis attētiōe. elyne cū recta intētiōe. et ieiunia cū cordis et vult' exhibaratiōe. Scdm qz illoꝝ vita seu iusticia fuit meri cēnaria: qz legis mādata p̄talia conseqnda obfuarāt. Tria em suantibz ea tūc p̄mittebant. vt colligit̄ ex sc̄ptura. scz Corpaliū diuitiaz copia: lōgitudine vite natalis. et paz. S; iusticia christianoꝝ expectat diuitias glie et vitā imortalem et pacē p̄scie in p̄senti et i futuro. Vlti tñ sunt hodie pharisei in p̄p̄o christiano. Tertius qz eoz iusticia et vita erat nimis seuera. Dat. v. Audistis qz dictū est antiqs Oculū p̄ oculo. s; iusticia euāgelica v; esse pia. Nota q tūc de' habuit duos officiales seucros. i. p̄tate in discutiendo culpā: et iusticia in puniēdo. s; de' eis de; dedit duos p̄siliatores. i. p̄tate in misicordiaz: q̄ p̄sultit ei dilligēt inspiciere an quis i grātia vel i firmitate hūana: aut diaboli; ca suggestiōe peccauerit. et iusticie pacē q̄ ei p̄sultit ne intēdat p̄sūdi s; tñ recōciliātoꝝ cū deo: et p̄ficatōi cū p̄rio: et transq̄lilitati in seipō. iuxta illud Hier. ix. Ego cogito cogitātiōes pacē. et p̄s. Miseri cordia et p̄tatas obuiauerit sibi p̄ p̄cordiā. scz idē sentēdo. iusticia et paz osculate sūt. scz p̄ amorem idem volendo

Quantū ad scdm chris p̄bat qd dixerat: declarādo p̄ceptū homicidij di. (Audistis qz dictū ē). i. p̄ceptū (antiqs) p̄tibus (nō occides) Nō at hic phibet occisiōi plātarū aut brutoꝝ fm q̄ dicit manichei. qz vt dicit Aug. xij. qz ciui. dei. Iustissima orōdinarōe sicut plāte v̄sibz brutoꝝ: ita plāte et bruta v̄sibz n̄ris subdūf. s; occisiō phibetur hominis: siue sui siue alteri'. Nec tñ p̄ h facit vt idē dicit: q̄ aucte dei hoc facit: siue deo h p̄sonali: mādante alicui. vt abraā iuste voluit occidere isaac. siue deo mādate p̄ legē. Sāson p̄o occidendo seipm cū inimicis: vt idē dicit mō excusat ratiōa bilis nisi qz h spūscūs iusserat. S; nūqd iuste p̄t de' mādare id qd ego iuste facere neqo: puta inocētē iugulare Ad h dico q id qd alicui ē malū. non ē alii malū: hē

Dnica. VI. post Trini.

arborē meaz ego licite succido: nō at pri^o meus: q̄ tñ aurozitate mea iuste eā succide ret. Et sic ē in pposito. Nā de^o est pnceps iudicare: vt dr s. Tho. j. ij. q. xliij. ij. q. lxiiij. z. j. di. xlvij. z. j. q. j. ar. vj. (q̄ aut occiderit: re^o erit iudicio) Iudiciuz autē p̄l^r sumit. Vno mō p̄ p̄sna data s̄z pbata z al legata. Alio mō p̄ p̄cessu q̄ dicitā snia inuestigatur: q̄ p̄sistit in accusatiōe: p̄batione: defensiōe: z hmōi. Et sic sumit hic: qz nō ois occidens plectebat p̄ legis sniam: sed quidā absoluebant. (Ego aut dico vobis) tanq̄ dñs z iudēs. Istō em loq̄ndi mō q̄ null^o ali^o hō vsus est oñdit se: vt dr Lhry solt. in omel. esse legislatores (qz ois q̄ tra^o scitur fratri suo re^o erit iudicio). i. discussi^o ne inuestigatiua snie vande in foro dei. Querit autē: vt rō ois ira sit p̄ctm: Vnde datur em q̄ sic: qz dr be. Hiero. q̄ quidā te^o ptus habet: q̄ irascit sine cā: sed tñ ver^o te^o ptus hoc nō habz: vñ vt dic ira penit^o tollitur. Si em iubemur orare: vt dicit p̄ inu^o micis: etiā tenemur nō irasci: qz ira vñ iusticiā dei nō opat. Cōsistit q̄ sic ē. sentitū stoci. Nā sic dicit Aug^o. x. de ciuita. dei. Due quidē sūt snie de ani passiōibz. Stoci^o em nō placz hmōi passiōes cadere in sapientē. Periparetici vō has passiōes in sapientē cadere dicūt: sed moderatas rōi^o qz subditas. Nec ille. Ad hoc aut dicit s̄a. Tho. ij. ij. q. clviij. q̄ in passiōibz est p̄ctm duplici. Vno mō qz passio est mala de se z sic p̄ctm est inuidia: sed non ira: qz cū sit appetit^o vindicare p̄t aliqñ esse licita. s. si appetat ira vt puniat is q̄ meruit: z q̄ntum meruit: z q̄b eo qui punire de iure pōt: et ad honestū z bonū finē: p̄p̄ta emendatiōz delinq̄ntis aut alioz. Alio mō qz passio ē immoderata: Et sic ois passio pōt eē mala: quia rationē p̄urbar. Qñ q̄ vindicta debite appetit: z motus ire rōne regulat: quā nō p̄cedit sed sequit^o z sub ea frenat: ē ira p̄zelum que bona est: alias est ira p̄ vicium q̄ est mala: vt p̄p̄ta qz iniustū appetitur: aut passio rōem p̄cedit: aut talit^o leq̄t q̄ fm eā z nō fm rationē iudicat. Vñ dr Lhry. Qui sine cā irascit reus erit: q̄ hō cū cā: re^o nō erit. Nā si ira nō fuerit nec doctrina p̄ficiat: nec iudicia stāt: nec crimina cō

pescunt. Et infra: Patieria irrōnabil^o vlt^o cia semiar: negligētā nutrit: z nō solū malos s̄ctiā bonos iurat ad malū. Nec ille. Ad mortuū Hiero. dr p̄mo Lhry. q̄ iracūdia q̄ est cū cā nō est ira s̄z iudiciū: qz iracūdia p̄p̄te intelligit^o p̄motio passiōis: et intendit q̄ irasci est appetere vindictā ex passiōe z nō ex iudicio rōnis. Secō dicit Aug. lib. retrac. q̄ q̄ iuste irascit: nō frī sed p̄cto irascit. Vñ dr idē. xliij. de ciuita. dei. Irasci frī vt corrigat: null^o sane mēris rephēdit. Hmōi ei mor^o d̄ amore boni z s̄a^o tra charitate venietes: vicia dicēda nō sūt cū rectā rōez seq̄nt. Nec ille. Ad id hō qd̄ de stociis dr r̄ndet s. Tho. j. ij. q. xliij. q̄ stoci nō oem motū dicebāt passiōe: s̄z immoderatū. vñ eadē est snialit^o stociōz z peripareticoz opinio: vt ibi dr. (q̄ at dixerit fratri suo racha) subaudi sine cā. Sicut at dr Aug. quidā dicūt q̄ racha dr p̄anosus eo q̄ grece rachos p̄anus dr: sed pbabili^o est vt ait: q̄ nihil fecerit: sed ē hebraica iteriectio scans indignati ani motū. vt dicit se a q̄dam hebreo audiuisse. Vñ fm Lhry. est s̄bz p̄p̄tus: sicut nos famulo dicit: tu et nō vos. Nā q̄ syroz vtunt lingua p̄ly tu vtunt ly racha: vt dic. Vñ fm sc̄m Hiero. est hebraica dictio: z feat ianē aut vacuū: qd̄ nos possum^o sine cerebro vulgata iniuria dicere. Ista at est p̄itas: Qz tñ ista vacuitas de q̄ Hiero. dr sumit p̄o vacuitate cerebri z rez familiarū: id ali^o qñ racha stat. p̄ fatuo si est exp̄ssa iniuria: aliqñ p̄ inope: vt Iudiciū. xj. vbi dr: q̄ ad Zepte p̄gregati sunt inopes. in hebreo h̄z rachi: qd̄ est p̄le hui^o nois racha. (re^o erit p̄cilio). i. collatiōe iudiciū q̄ d̄ gñe pene de/ cernit^o q̄ aut dixerit fatue) subaudi frī suo et sine cā fm Aug. (re^o erit gebene ignis) Est aut sciendū q̄ hēnon est nomē p̄p̄u: geos p̄o terra Inde dicitā est vallis gehen non q̄si terra hēnon: q̄daz vallis iuxta hierusalē olim idol^o z demonū cultū p̄cra/ta in q̄ filios suos demonibz imolabāt: et pleā erat cadaueribz mortuoz. Et ab hac sicut dr Rab q̄daz dicitā putat gehennā i q̄ sūt mortui sempiterni. Est etia sciendū: q̄ p̄dicta tā varie exponunt: vt auditoribz ipa expositiōnū varietas intelligētā q̄dā modo neget. Omisiss^o ḡoibz fm Aug. vi/

cendū est sic. Nā ipse tres grad⁹ ire ponit
 se includentes. Un⁹ est cū ira adhuc manet
 in corde nec voce palat. Secūdo cū ira exp
 mitur in voces sine tū ptumelia: vt dicēdo
 racha: qd est fm eū interiectio indignitatis
 Et si fm alios importet vacuitate: tū pōt
 dici cū iniuria sine: vt pz ex dictis: ma
 xime qz lz ex institutione carer: tū ex
 vsu sumebat forte vt interiectio: sic pcor
 dat Aug. cū Hiero. Terti⁹ cū expmif et
 ipa vitupatio. Per iudiciū autē z pccū: z
 gehennā intelligunt tres penaz grad⁹: qz
 scōs maior est pmo: z terti⁹ scōdo. Nā in iu
 dicio adhuc est defensioi loc⁹: nec certū ē
 q̄ snia sit danda. s. p̄denatiōis vel absolu
 tionis. In cōcilio autē iā p̄supponit: q̄ da
 mnand⁹ sit reus: sed inq̄rit inter iudices
 de ḡne pene inferēde. In gehēna autē iam
 certa est dānatio z pena dānati. Ex his
 q̄ Aug. dicit pz q̄ iusticia ch̄i p̄haniseoz
 iusticia supat: q̄ de interiori motu nullum
 credebāt puniendū: qd falsum est fm ch̄i
 legē: qz q̄ iudicio dign⁹ est si re⁹ inueniat
 puniend⁹ est. De his sic dicit Ch̄yf. in ho
 mel. Multis hoc graue videt: s. p̄ solo p̄
 bo rātrā patimur penā. Propter qd q̄daz
 dicit h̄ hypbolice dictū esse: sed timeo ne
 p̄bis nosmetipos decipientes h̄: illic ope
 vltimū patiamur supplicū. Nō ē extimes
 hoc onerosum. Ples em̄ penaz z pctōz a
 p̄bis habet p̄ncipiū. Erem̄ pua p̄ba mul
 toties homicidiū peperit: z ciuitates ire
 gras euerterit. Nec parū extimes frēm
 tuū vocare stultū: auferēs ei prudentiā et
 intellectū q̄ boies sum⁹: z ab irrōnalib⁹ di
 st. m⁹. Hec ille. Sz p̄tra: qz ch̄is discipu
 los suos stultos vocauit: vt pz Lu. vl. O
 stulti zc. Ad hoc dico q̄ fm s. Th̄. pctā
 oris ex intentione suā grauitatem sortiuif.
 Dicere igit ptumelia vel opprobriū bono
 fine: puta ad correctiōem: nō est malū: qm̄
 fit cū alijs debet: circūstātijs. Sed qm̄ nō
 fit aliq̄ bono fine: sed solum ad inferēduz
 p̄mo p̄fusionē vel dānuz aliq̄d notabile
 est mortale. Et sic intelligunt q̄ dicunt h̄
 Un⁹ s̄id. d̄ sum. bo. dicit: q̄ rō loq̄ndi q̄
 dripticū est. Nā aliq̄s loq̄tur bonū bñ: vt
 q̄ recta hūilit̄ annūciat: aliq̄s malū male:
 vt q̄ flagitiū aliq̄d conat̄ suadet: aliq̄s bo
 nū male: q̄. aliq̄d bonū p̄dicat arrogāte:

et aliq̄s malū bene: vt q̄ aliq̄d viciū narra
 do detestat. Et sic ch̄is malū. i. verbū op
 probriōsū dixit bñ. i. ad correctionē: z sic
 etiā fm s. Th̄o. z alios licz habētib⁹ p̄uif
 dentiā familie dicere oprobria vūmodo
 fiat p̄ncipalit̄ bono fine z cū magno mo
 deramine: lz aliq̄lis surrepat ira. Sed tū
 frequēter delinquit q̄ cū oprobrijs corri
 gūt: vt experientia docet: qz ira q̄ deberet ra
 tione duci: frequēter ducit rōem.

Quātū ad tertiū rāgū admonitio quā
 ch̄is ex dictis corollarie inferit: cū dicit (Si
 ergo offersis em̄ vt Augusti. ait: rāsi fra
 tri nō est fas: aut dicere racha: aut fatue:
 multo min⁹ aio tenere aliq̄d vt in odium
 indignatio p̄uertat. Hec ille. S̄o subdit:
 Si ergo offersis mun⁹ tuū) i. sacrificiū v̄
 ome qd deo offert siue decima siue oratio
 vt dicit Aug⁹. (ad altare) vt imoles deo
 p̄ te vel p̄ aliū: ille q̄ est lesus habet aliq̄d
 aduersus aliū: iō ire ad aliū non tenet: sed
 ecōuerso vt hic dicit: sed tū habet dimittē
 tere z parcere offensam. Si tū lesus p̄us
 rogauerit Ch̄yf. magnā habebit merce
 dem (Relinq̄ ibi munus tuū ante altare:
 et vade p̄us reconciliari fratri tuo) Vade
 inq̄ gressu corpis si cōmode potes: sin ar
 non potes quia forte est vltra mare: vade
 fm August. saltē gressu mentis: itur⁹ gres
 su corpis tpe oportuno (Et tūc ve. off. mu
 nus tuū) et deo acceptū erit. Ch̄yf. super
 Matth. Ecce de⁹ a discor̄dātib⁹ nō vult
 accipere sacrificiū. Hinc ergo p̄pendite qm̄
 tum sit malū discor̄die: p̄ter qd et illud
 abijcit p̄ qd culpa relaxat. Glide aut̄ m̄se
 ricordia dei quō hominū vtilitates aspe
 rit ampli⁹ q̄ suos honores. Plus em̄ v̄
 ligat concordia fidelū q̄ munera. Quā
 diu em̄ fideles homines aliquā dissensio
 nem habuerit: munus eoz nō suscipitur:
 oratio nō exauditur. Nemo em̄ inter du
 os inimicos potest esse fidelis amic⁹ am
 borū: Ideo et deus non vult esse amicus
 fidelūz. q̄diu inter se fuerint inimici. Et
 nos ergo fidem domini non seruamus si
 inimicos eius diligimus: et amicos odū

Unica. VII. post Trinitatis

mus. Qualis autem precessit offensa: talis debet sequi reconciliatio. Si cogitatu offendisti: cogitatu reconciliare. Si verbis offendisti: verbis reconciliare. Si operibus offendisti: operibus reconciliare. Omne enim peccatum quod committitur: eo modo et penitentia de eo agatur. hec

Do: aliter sciendum est: quod si scribitur illi pturas et seruos quadruplex est munus quod deo offerre nos debet et oportet. et nullus eorum sine proximi charitate gratum est deo. Primum est munus a manu: quod in elemosyna rui largitio consistit. Secundum est ab obsequio. id est. totum corpus nostrum in dei seruitio mancipamus. Tertium est munus ab ore: quod est munus orationis deo valde odoriferum. Quartum est a corde: quod est munus amoris: sine quo nullum aliud munus acceptum est. In primo autem munere: et altare est cor nostrum: super quo elemosyna immolamus: quod fit cum hilaritate cum compassione: cum recta intentione. et fratres sunt angeli quos offendimus: non assensim: deo inspirationibus eorum: et reconciliamus: cuius eis assensim: et tunc elemosynas nostras deferunt ante deum. Dicunt autem fratres nostri: quod eundem habent premissum: et ad eandem imaginem sunt facti: et ad eandem hereditatem vocati. In secundo autem altari est fides: qua hac vita propter aliam perdere non timemus. Frater vero noster est spiritus noster: quem offendimus: cum ei sensualitatem proponimus: et reconciliamus quando postponimus. In tertio vero altari est christus: super quo offerimus orationes dicentes: pro christum etc. quod fuit altare terrenum: ratione carnis mortalium et terrenam rationem inuenire. et terrenam rationem deitatis percipere. De his enim tribus altaribus legimus in scripturis. ut Leviticus xx. iij. Regum xvj. et Apocalypsis vij. Frater noster est ipsemet quem offendimus: peccato: et confessione vera reconciliamus. In quarto autem altari est altitudo trinitatis: de quo Exodus xxvj. Non ascendes ad altare meum pro fructibus. In trinitate enim non sunt fructus sed omnia equalia. Frater autem noster est quilibet christianus: quem reconciliare debemus. aliter enim ipsa siquidem esset dei dilectio non esset: sufficiens ad salutem: quod non est vera. Jo. iij. Si quis dixerit quoniam dilige deum et fratrem suum odit: mendax est

Unica vij. Textus euangelii. Mar. viij.

Unica turba multa esset cum iesu: nec haberet quod manducarent: conuocatis discipulis: ait illis: Misereor super turbas: quia ecce iam triduo sustinent me: nec habent quod manducarent. Et si dimisero eos ieiunos in viam: quidam enim ex eis de longe uenerunt. Et responderunt ei discipuli sui: Unde istos poterit quis hic saturare panibus in solitudine? Et interrogauit eos: Quot panes habetis? Qui dixerunt: Septem. Et precepit turbe discubere super terram. Et accipiens septem panes gratias agens: fregit et dedit discipulis suis: ut apponerent: et apposuerunt turbe. Et habebant pisciculos paucos: et ipsos benedixit et iussit apponi. Et manducauerunt et saturati sunt. Et sustulerunt quod superauerat de fragmentis septem: et portas. Erant autem qui manducauerant quasi quattuor milia: et dimisit eos

Unica turba multa esset cum iesu etc. Mar. viij. In principio euangelii. tunc tria pueri que sunt. Recitat: intimatio. In possibilitate: expositio. et diuitiarum operatio. Quarta ad primum christus ex parte turbe natiuitate. Pro qua sciendum quod bis christus circa pascha miracula fecit. scilicet. in pascha quoniam ex. v. panibus facti sunt quasi quattuor milia hominum. ut habes unica vi. pro fe. tri. Secundo pro petre. scilicet mag. hi. et d. h. in principio euangelii. dicitur. Tu turba multa es. cum iesu. scilicet. in deserto: nec habent quod manducarent. Sic enim dicit L. h. y. d. tulerat quidam aliquid cibaria secum: sed primo et secundo die consumperunt illa. steterunt autem et tertia die cum christo attracti dulcedie uulnere et mox et doctrine eius et miraculorum gloria. Sic et dicit b. Mar. etc. sanauit multos cecos: mutos et claudos: conuocatis discipulis suis: ut ostendat quod maiores debent minoribus sua communicare consilia: in qua apud

